

בולעטין # 44 - אייר תשכ"ו לפ"ק

וועד העולמי למען הצלת ישראל מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים ארגון מוקדש לעקור את עצת המרגלים המדברים לשון הרע על ארצינו הקדושה, (שעל ידיהם נחרב ב' מקדשות וגלינו מארצינו, ובא עלינו כל הצרות רח"ל), ולעורר על קדושת ומצות ישוב ארץ ישראל כמבואר במדרש תלפיות (ענף ארץ ישראל), יחד הקדוש ברוך הוא את ארץ ישראל כמו בעל המיחד קרקע לאשתו למזונותיה, והשכינה אין שורה בחוץ לארץ. ובספר חרדים (דף נ"ז), מצות עשה מן התורה לדור בארץ ישראל, שנאמר וירשתה וישבת בה, וכאמרם ז"ל שמצוה זו שקולה כנגד כל מצות שבתורה, ויתקיים בנו הפסוק דברים (יב, ה') "כִּי אִם אֶל הַמָּקוֹם אֲשֶׁר יִבְחַר ה' אֱלֹהֵיכֶם מִכָּל שְׂבֻטֵיכֶם לָשׂוּם אֶת שְׁמוֹ שָׁם לְשִׁכְנוֹ תִדְרָשׁוּ וּבָאתָ שָׁמָּה", ונזכה לביאת המשיח בב"א שנת "אל המקום אשר" לפ"ק.

יצא על ידי וועד העולמי למען הצלת ישראל

מעצת מרגלים, ולתקן חטא המרגלים

כמו שכתוב רש"י במדבר (פרק יג פסוק טז) ויקרא משה להושע וגו' - התפלל עליו - יה יושיעך מעצת מרגלים.

באר שבע, ארץ ישראל

רבינו בחיי על דברים פרק לג פסוק ב

כי מפארן שלח משה מרגלים ומפארן בא אל סיני ומסיני לישראל, וזהו מסיני בא. והזכיר הכתוב האחרון ראשון, לפי שהוא תכלית הכונה לבא אליו

(ב) ה' מסיני בא - היה לו לומר בסיני וכן בשעיר בהר פארן, ופירשו המפרשים כי הממין במקום בית"ן. אבל נראה לי כי אלו אמר בסיני היה מחייב מקום לשי"ת, וידוע כי הוא מקום עולמו ואין עולמו מקומו, וכענין שדרשו רבותינו זכרונם לברכה (תהלים סח) אדני בם סיני בקדש, קדש בסיני לא נאמר אלא סיני בקדש, ועל כן הוצרך לומר מסיני בא, כלומר מסיני נגלה לישראל כי משם התחיל הכבוד לבא בישראל, ומפרש והולך כיצד, שמתחלה זרח משעיר למו, כי שעיר היה רחוק מסיני, שלא באו ישראל למדבר שעיר אלא בסוף והוא כשבאו בגבול בני עשו, ואחר כך הלך הכבוד משעיר להר פארן שהיה קרוב לסיני, כי מפארן שלח משה מרגלים ומפארן בא אל סיני ומסיני לישראל, וזהו מסיני בא. והזכיר הכתוב האחרון ראשון, לפי שהוא תכלית הכונה לבא אליו. והנה דבורה הנביאה פירשה לנו הענין שאמרה (שופטים ה) ה' בצאתך משעיר בצעדך משדה אדום וגו' זה סיני מפני ה' אלהי ישראל:

וצריך שתתעורר במה שהזכיר בשעיר הרחוק לשון זרח שהוא תחלת הזריחה ופארן הקרוב לשון הופיע, כי אז נתפשט וגדל זוהר הכבוד בהתקרבו לסיני, ובסיני הזכיר לשון בא כי תכלית הכונה עליו והוא ההר חמד אלהים לשבתו, ומשם נגלה לעיני כל ישראל:

ובמדרש ה' מסיני בא וזרח משעיר, שפתח לבני שעיר שיקבלו התורה ולא רצו, הופיע מהר פארן שהלך משם ופתח לבני ישמעאל שיקבלו ולא רצו ואתא לישראל. הזכיר הכתוב כל זרע אברהם שלא רצו לקבל התורה כי אם ישראל זרע יעקב בלבד, ומה שהזכיר עשו וישמעאל הוא הדין לכל שאר האומות, וכן דרשו רבותינו זכרונם לברכה חזר הקדוש ברוך הוא על כל אומה ולשון ולא קבלוה עד שבאו ישראל וקבלוה:

מימינו אש דת למו - על דרך הפשט מימינו היה, שהראהו אש עליונית והשמיע דת לישראל לא מימין המלאכים שהזכיר אלא הקדוש ברוך הוא בעצמו ובכבודו, והוא כאלו אמר אש ודת:

ועל דרך הקבלה יאמר מימינו השמיע הדת למו לישראל מתוך האש, כי זאת היתה השגתם של ישראל, אבל משה היה שומע מימינו ממש, ואולי כדי לרמוז על זה באו שתי תיבות אלו אש דת תיבה אחת בספר תורה, כי משפט ספר תורה כן להיותם תיבה אחת כדי להדביק דת לאש ולקבוע בלב כי הדת שהשמיע למו מתוך האש שמעוה, וכן כתוב (דברים ד) ביום דבר ה' אליכם בחרב מתוך האש, וכבר הזכרתי זה בפסוק וידבר, וכיוצא בו מצינו בנביאים (ירמיה ו) נחר מפוח מאשתם עופרת, מלה אחת כן כתוב במסורת:

(המשך בבולעטין הבא אי"ה)